

Budapestre vonatkozó ujságcikkek

Osztályozás

371.538

Szerző:

Cím: *Latin versenyt rendeztek a budapesti gimnáziumok diáksága között*

Forrás: *Az Est*

Bp

1922. 10. 28.

(Hely)

(Idő)

(Köt. v. füz.)

(Oldal)

Hely

Idő

"1922"

Személy

Helyszám

373 "1922"

Közp. nyomt. XX

Latin versenyt rendeztek a budapesti gimnáziumok diáksága között

Magyar irodalmi, matematikai és történelmi versenyekkel folytatják

— *Az Est* tudósítójától —

A régi magyar diétákon Ciceró nyelvén mondták el a gravámeneket, a jurátusok latinul szövegezték az apellátát s a vidéki kaszinókban csakis ezen a nyelven lehetett társalogni. Még 50 évvel ezelőtt is gyakori volt az olyan öregúr, aki egyforma készséggel használta a latint a hazai nyelvvel. Ma már a legnagyobb ritkaságok közé tartozik, hogy civilember megtanuljon latinul beszélni. Az egész világon Magyarország használta legtovább a latint mint köznyelvet, akkor is, amikor az olasz már régen elhagyta s ennek az a magyarázata, hogy a magyaroknak állítólag különleges hajlamuk van a latin nyelv megtanulására és használatára.

Érdekes és hasznos kísérletet tett dr. Pintér Jenő tankerületi főigazgató akkor, amikor meg akarta tudni, vajjon akad-e még ma is a legfiatalabb generációban különleges talentum a latin nyelv iránt. Versenyt rendezett az összes budapesti leány- és fiúgimnáziumok között. A verseny feladatát úgy szerkesztették, hogy ne az iskolai tananyag megtanulása döntse el a versenyt, hanem az egyéni képesség és egyéni invenció.

Az Attila uccai gimnáziumban gyűltek össze a versenyző diákok. Több mint száz nyolcadikgimnázista állott sorompóhoz a pálmáért. A versenyzők két részből állottak. Ugyanis mindenik iskolában egy tanulót, a legkiválóbb latinistát, a tanár jelölt ki és küldött el, a másik csoport pedig az önként jelentkezőkből rekrutálódott. Felolvasták a feladatot, mely négy pontból áll és mint informátorunk megjegyezte, olyan nehéz, hogy kiváló latinistának kell lenni még annak a tanárnak is, aki a megszabott időben végez vele. A feladat első pontja részlet a Tacitusból, ahol az egyenes beszédet függő beszéddé kellett átalakítani. Azután kaptak egy latin-magyar, majd egy magyar-latin fordítást, végül jött a verseny legnehezebb része: önállóan, szöveg nélkül, latinul kellett írni erről a témáról: *Arpád legyőzi Zalánt*. A versenynél semmiféle szótár vagy segédkönyv használata nem volt megengedve és mindennel záros határidőn belül kellett végezni.

A verseny végső eredménye még nincs kihirdetve, de már most is érdekes megállapításokat lehet tenni. A verseny meglepő eredménnyel járt, a versenyzők nagy része meglepetésszerűen jól oldotta meg a feladatokat. A legutolsó, szabad témánál némelyik egész költői stílusban írta meg feladatát. Érdekes, hogy a tanárok által legjobbnak minősített latinisták nagyrészt hátrányban maradtak azokkal szemben, akiket nem a tanáraik küldtek, hanem önmaguktól jelentkeztek versenyre. A versenyen leányok és fiúk egyenesen vehettek részt és noha a leánygimnáziumokban csak négy éven keresztül tanítják a latin nyelvet, a leányok mégis majdnem ugyanazt az eredményt tudták felmutatni, mint a fiúk.

Mint értesülünk, Pintér tankerületében több hasonló versenyt is fognak rendezni. Így legközelebb magyar irodalmi versenyt rendeznek, majd matematikai és történelmi érzékükről vizsgáztatják le a tanulóifjúságot. A verseny rendezésénél mindig arra fognak ügyelni, hogy az egyéni képességek, hajlam és tehetség érvényesüljön, nem pedig csak az, hogy mennyi tananyagot sajátítottak el az iskolákban. Tanügyi körökben nagy érdeklődéssel néznek a versenyek elé, mivel hivatalosan ilyeneket még sehol a világon nem rendeztek.

nyomda 1922